

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
محمد عليه الصلاة والسلام

I
S
L
A
M
S
E
P
U
B
L
I
K
A
C
I
E

Niektoré črty povahy a života
proroka Muhammada
(Požehnanie a mier s ním)



Bratislava 1998

Niektoré črty osobnosti a života proroka

Muhammada (Požehnanie a mier s ním)

Abdulwahab Al-Sbenaty

1997

Obsah

*Obsah

* Predslov

* Prorokov každodenný život

* Odchod z Makky do Madiny

* Prorokov osobný život

* Prorokova smrť

* Vysvetlivky

Predslov

O prorokovi Muhammadovi sa už napísalo niekoľko publikácií v slovenskom i českom jazyku, avšak málokterá z nich opisuje jeho osobu a život objektívne a pravdivo. Je to pravdepodobne spôsobené aj tým, že informácie rôznych autorov pochádzajú až z druhej ruky a častokrát v dosť skreslenej podobe.

Aj napriek tomu, že predpokladaná publikácia v mnohých ohľadoch nevystihuje všetky vlastnosti a spôsob života proroka Muhammada, dáva určitý obraz o jeho osobnosti a vlastnostiach, ktorými ho Boh najvyšší obdaril. Dúfam, že Boh najmilosrdnejší predkladanej publikácií určí cestu do srdca ľudí a oni si vytvoria určitý obraz o prorokovi Muhamamdovi (Požehnanie a mier s ním) a o poslanstve, ktoré mu Boh najvyšší pre ľudí zoslal.

Bratislava 21.11.1997

Prorokov každodenný život

O prorokovi Muhammadovi (Požehnanie a mier s ním) a o jeho každodennom živote vieme len to, čo sa nám dostalo prostredníctvom Kor'ánu, sunny (prorokových výrokov, ktoré povedal počas svojho života a boli neskôr spísané) a to , čo sa nám dostalo prostredníctvom tých muslimov, ktorí žili za jeho čias.

Prorok Muhammad rozdelil svoj deň, pokiaľ neberieme do úvahy čas, keď bol na cestách alebo mimo domova, na tri časti:

1. Prvú časť dňa venoval svojej viere, kedy vykonával modlitby a učil muslimov islam.

2. Druhú časť prorok (Požehnanie a mier s ním) venoval svojej rodine, manželke a deťom (1).Staral sa o záležitosti, ktoré mu ako hlave rodiny pripadali. Dbal na to ,aby jeho vzťah s manželkami bol čo najlepší.

3. Tretiu časť prorok Muhammad venoval samému sebe, kedy si plnil svoje povinnosti a krátkym oddychom

naberal nové sily. Častokrát však aj čas, ktorý si určil pre seba, venoval muslimom, aby im objasňoval učenie islamu a pomáhal im v každodennom živote.

Prorokov deň sa začínal na úsvite, kedy nastáva čas rannej modlitby. Svojim náboženským povinnostiam sa však venoval aj v iných častiach dňa i noci. Na úsvite prorok Muhammad zobudil svoju rodinu a sám sa vybral do mešity, kde sa spolu s muslimami pomodlil. Po rannej modlitbe ešte chvíľu oddychoval, až kým nevyšlo slnko. Keďže prorok Muhammad musel učiť ľudí nové náboženstvo po zvestovaní posolstva, na zabezpečenie živobytia mu neostávalo veľa času. V čase, keď muslimovia emigrovali z Makky do Madiny, prorok dokonca stál na čele mestského štátu Madiny, ktorý sa v priebehu nasledujúcich rokov veľmi rýchlo rozrástol. Boh najvyšší mu preto určil päťtinu z majetkov, ktoré muslimovia získali v bojoch. V období ešte pred zoslaním posolstva sa prorok Muhammad počas svojho dospievania živil pasením baranov a ťáv pre obyvateľov Makky. Už v predislamskom období bol v Makke a medzi jej obyvateľmi známi svojím ušľachtilým

správaním, a preto si ho ľudia vážili, mali ho radi a zverovali mu do opatery svoje majetky. Bol to práve odchod, ktorý ho zoznámil s jeho prvou manželkou Chadižou. Chadiža bola skoro o pätnásť rokov staršia ako prorok Muhammad a vtedy už mala za sebou dve manželstvá. Čím sa však vynímala vo svojom okolí, bola jej dobrá povest' a správanie. Chadiža i napriek vekovému rozdielu navrhla prostredníctvom svojej priateľky prorokovi Muhammadovi sňatok a on s tým súhlasil. V tom čase mal 25 rokov a mohol sa oženiť so ženou, s ktorou by bol chcel. Neexistoval azda nikto, kto by bol odmietol dať svoju dcéru Muhammadovi (Požehnanie a mier s ním) pre jeho dobré správanie a vlastnosti, ako aj pre skutočnosť, že pochádzal z poprednej rodiny jedného z najznámejších kmeňov v Makke i na Arabskom poloostrove (z kmeňa Qurejš) Čo však viedlo proroka Muhammada k sňatku s Chadidžou, bola jej dobrá povest' ženy, morálnosť a čestnosť. Prorok Muhammad si svoju manželku vážil a mal ju veľmi rád. Po jej smrti na ňu do konca života nezabudol. Prorokova manželka Ájiša (2) spomínala na príhodu, pri ktorej prorok Mohammad prezradil svoje silné puto, lásku a

úctu k Chadiži slovami: „Prorok Muhammad (Požehnanie a mier s ním), len čo vykročil z domu, spomenul si na Chadižu a pochválil ju (3). Jedného dňa ju tiež spomenul, čo vo mne vyvolalo veľkú žiarlivosť a povedala som:“ Ved’ to bola iba stará žena, ktorú ti Allah vynahradil lepšou!“ Prorok sa na to nahneval a povedal: „Nie veru. Prisahám na Allaha, že mi nevynahradil lepšou, ako bola ona: Uverila v čase, kedy ostatní ľudia neuverili (4) a dôverovala mi, keď ma ľudia označili za klamára a pomáhala mi svojím majetkom, keď sa ľudia odo mňa odvrátili a Allah mi dal s ňou chlapca, čo mi nedal s inou ženou.“ Tento výrok sa stal jedným zo základov manželského vzťahu, spolužitia a vzájomnej podpory manželov v islame, a preto nemožno sa čudovať, že sa prorok Muhammad správal ku svojim manželkám vládne a spravodlivo. Učil muslimov, že manželstvo má určité zásady a že sa majú ku svojim manželkám správať dobre. Na druhej strane však prikázal muslimkám, aby sa o svojich manželov starali a aby im neodvrávali. Z uvedeného vlastne vyplýva, prečo prorok Muhammad venoval celú tretinu svojho každodenného času svojej manželke a rodine. Druhá tretina, ktorú prorok venoval

svojej viere, zahŕňala hlavne povinných päť modlitieb, niektoré dobrovoľné modlitby (ktorým prorok venoval aj určitú časť noci) a čítanie Kor'ánu. Najlepším časom na čítanie Kor'ánu je nadránom po rannej modlitbe. Prorok Muhammad (Požehnanie a mier s ním) aj napriek tomu, že mal u Allaha zabezpečené výsady a post stáť na čele Božích prorokov, trávil značnú časť svojho dňa i noci uctievaním Boha, modlením sa a recitovaním Kor'ánu. Avšak muslimom prikazoval, aby zachovávali mieru vo všetkom, t.j. aby nič nepreháňali a aby rozvíjali spoločenský život, prácu a dobré vzťahy medzi sebou. Anas (jeden z blízkych muslimov k prorokovi Muhammadovi) spomenul jeden z výrokov proroka Muhammada, keď povedal: „Prišli traja muži k domu posla (Požehnanie a mier s ním) a pýtali sa na spôsob, akým prorok uctieva Allaha. Keď im bolo odpovedané, na čo sa pýtali, akoby sa im to zdalo primálo a povedali: Kdeže sa my môžeme porovnať s prorokom (Požehnanie a mier s ním) a jemu boli odpustené všetky minulé i budúce hriechy. Jeden z nich povedal: Ja sa modlím celé noci. Ďalší povedal: Ja sa postím stále a pôst nikdy nepreruším. Ďalší povedal: Ja sa nedotýkam žien a nikdy

sa neožením. Prorok Muhammad k nim prišiel a povedal: „Vy ste tí, povedali to a to? Prisahám na Allaha že som spomedzi vás najbohabojnejší, ale napriek tomu sa postím a jem, modlím sa a spím a žením sa so ženami. A kto sa odkloní od mojej cesty, ten ku mne nepatrí.“

Jediný prípad, kedy prorok Muhamamad žiadal od muslimov, aby sa modlili a uctievali Boha celé noci, je posledných desať nocí ramadánu, kedy sa Božie odpustenie a milosť muslimom zošle. Z uvedeného vyplýva, že prorokov každodenný život bol jednoduchý, väčšinou ale zorganizovaný do poslednej minúty, počnúc každodenným vstávaním pred rannou modlitbou, umývaním sa pred každou modlitbou, modlením sa v určenom čase, končiace najmenšími detailmi. Po zvestovaní posolstva prorok Muhammad zažil v Makke najhoršie ublíženia. Neveriaci ho opisovali rôznymi opismi, ohovárali, hádzali mu do cesty rôzne ostré predmety. Neraz k nemu prišli vodcovia arabských kmeňov a Qurejšovcov s rozličnými ponukami, že mu nahromadia majetky, takže bude najbohatším človekom medzi nimi alebo že ho korunujú za kráľa všetkých kmeňov, že mu prinesú lekárov a mudrcov z

najvzdialenejších kútov sveta, ak by bol postihnutý nejakou chorobou alebo ak by bol začarovaný. Boli ochotní dať mu čokoľvek, len aby prestal šíriť islam a aby sa svojho posolstva vzdal. Paradoxom tohto postoja Qurejšovcov však bolo, že keď si veriaci alebo neveriaci chceli svoje majetky niekam uložiť alebo uschovať, vždy prichádzali k prorokovi Muhammadovi a verili jemu i jeho čestnosti a ušľachtilosti, avšak na druhej strane, čo sa týka posolstva, neveriaci ho označovali za klamára a nevierohodného. V Makke však proroka Muhammada už dávno pred zvestovaním posolstva nazývali čestným a pravdu hovoriacim.

Odchod z Makky do Madiny

Po odchode muslimov z Makky do Madiny položil prorok Muhammad v Madine základy islamského štátu. Prvá vec, ktorú urobil, okrem iného bola, že dal postaviť mešitu na modlenie, ktorá bola aj miestom, kde vykonával každodenné záležitosti muslimov.

Prorok Muhammad v Madine už stál na čele mestského štátu, ktorý mal svoju náboženskú, spoločenskú i politickoprávnu štruktúru. Aj napriek skutočnosti, že sa islamský štát stal onedlho najsilnejším politickým i mocenským celkom v celej oblasti arabského polostrova, prorok Muhammad si zachoval vlastnosti, ktoré zdobili jeho osobnosť predtým. Sláva a moc uňho nič nezmenili, iba že ho ešte viac priblížili k bohabojnosti, čo je vlastne aj ďalším z mnohých dôkazov jeho posolstva (požehnanie a mier s ním). V podmienkach už štátnej organizácie Boh najvyšší zoslal muslimom prostredníctvom proroka Muhammada základné zásady, ako sa má riadenie štátu vyvíjať a neskôr prorok

Muhammad vytvoril ďalšie zásady tohto riadenia, ktoré sa premietli aj do jeho zachovaných výrokov.

Ako sme už spomenuli, riadenie verejných záležitostí prorok Muhammad vykonával v mešite. Mešita sa teda stala aj verejným objektom nielen na modlenie, ale aj na vedenie štátu. Dnes, keď sa spomenie štát alebo najvyššie štátne úrady, každý si automaticky predstavuje obrovské budovy zariadené najluxusnejším nábytkom, najnovšie a najvymoženejšie dopravné prostriedky, veľké platy ústavných a štátnych činiteľov atď. Kde sídlil parlament a vládne orgány islamského štátu ? V mešite. V jednoducho postavenej mešite, v ktorej bolo zopár slamených rohoží, odkiaľ prorok Muhammad posielal listy a varovania arabským kmeňom, perzským kráľom a rímskym vládcom a kde prijímal aj ich poslov. Prorok Muhammad (požehnanie a mier s nim) nesídlil v jednoduchej mešite z dôvodu, že by on alebo štátna pokladnica nemali na niečo luxusnejšieho, ale prorok Muhammad riadil všetko vierou, ktorú mu Boh najmúdrejší zoslal. V mešite mal vždy na mysli, že nad ním stojí Boh, ktorý všetko vidí a vie. Prorok Muhammad nepotreboval zo života pozemského viac než

to, čo mu stačilo na živobytie. Keď si uvedomíme, že na konci prorokovho života islamský štát mal rozlohu niekoľko stotisíc kilometrov štvorcových a že prorokovi Muhammadovi Boh najvyšší v Koráne určil pätinu všetkých poplatkov a majetkov získaných z vojen, tak si môžeme predstaviť, o aké obrovské sumy v tom čase išlo. Najmenšia časť týchto poplatkov by prorokovi (požehnanie a mier s ním) bola zabezpečila život a prepych, aký nikto z kráľov jeho doby nemal.

Prorok Muhammad (požehnanie a mier s ním) však ostal pri svojich zásadách a takmer vždy všetko rozdal chudobným a nevládnym ľuďom. Staral sa o siroty a vdovy a prikazoval muslimom, aby nasledovali jeho kroky.

Prorok Muhammad ako hlava islamského štátu nemal v mešite vyhradené alebo vyvýšené miesto či trón. Sedel vždy na zemi alebo na hrubých rohožiach pri ostatných muslimoch. Nikdy nepripustil, aby sa mu niekto poklonil alebo vychvaľoval ho, jedine ak mu niekto chcel vyjadriť slovo vďaky za niečo, čím mu on pomohol. Učil muslimov, že sa majú klaňať len jednému jedinému Bohu najvyššiemu.

Vždy, keď prorok Muhammad prišiel niekam na zasadnutie alebo do spoločnosti, sadol si na koniec, a to tam, kde bolo voľné miesto. Aj napriek tomu, že muslimovia by mu boli splnili čokoľvek, nedovolil, aby ho posadili do stredu zhromaždenia, pokiaľ by on nebol prvým, kto na zasadnutie prišiel.

Ak prorok chcel o niečom rozhodovať (a nebolo mu v Koráne ohľadom toho nič uložené), vždy sa radil so svojimi dôverníkmi, o ktorých vedel, že sa dá na ich radu spoľahnúť a vypočul si ich názory a návrhy. Pokiaľ išlo o dôležitú vec alebo o rozhodnutie, ktoré sa týkalo verejného záujmu všetkých muslimov a nebolo to upravené Koránom, prorok zvolal zhromaždenie všetkého obyvateľstva, poradil sa s nimi a plnil tak vlastne príkaz, ktorý mu v Koráne bol zoslaný:

„A ich záležitosti sú vecou porady medzi nimi“.

Prorok Muhammad sa radil s muslimami aj napriek tomu, že oni by sa boli podrobili akémukoľvek jeho rozhodnutiu. Bol to okrem iného určitý spôsob politickej výchovy muslimov.

Prorok Muhammad učil muslimov, že vládca štátu, resp. vládnuca skupina, musia byť vzorom pre ľudí svojim správaním, aby ich tak ľudia poslúchali a nasledovali. Nikdy neuznával vládu politického teroru či donútenia. Niet potom divu, že Boh najmocnejší prisúdil islamu, aby sa rozšíril takmer po celom arabskom polostrove a muslimské vojská pritom prišli len o niekoľko desiatok vojakov. Prorok vždy zaručil kresťanom a židom pokoj a samostatnosť v náboženských a správnych záležitostiach a v každodennej činnosti, pokiaľ oni súhlasili s tým, že sa nepostavia proti muslimom a že budú dodržiavať zákony islamského štátu. Prorok Muhammad im zaručil za určité poplatky ochranu proti akémukoľvek útoku či nebezpečenstvu. Zaručil im slobodu vyznania, podnikania, osobného súkromia a iné výsady, a to v najširšom zmysle.

Prorokov osobný život

Prorokov osobný život bol v pozornosti všetkých muslimov, aby sa tak naučili to, čo im on na verejnosti nepovedal.

Muhammad (požehnanie a mier s ním) viedol svoj rodinný život na základe zásad, ktoré pramenili zo samotného Kor'ánu a z toho, čo ho Boh najvyšší naučil. Vždy a vo všetkom sa rozhodol pre strednú cestu pokiaľ to bolo v súlade s islamom, ktorý ľudom sprostredkoval. Mal rád svoje manželky a deti a viedol ich k pobožnému životu muslima. Rád žartoval so svojou manželkou, bol voči nej trpezlivý a milostivý. Pred svojou smrťou (požehnanie a mier s ním) až kým ho sily neopustili, odkazoval mnželkám po niekoľkýkrát, aby poslúchali svojich manželov, ak ich nevedú k hriechu a odkazoval manželom, aby boli ku svojim manželkám milosrdní a znášateľní a aby dbali na ich city a oprávnené požiadavky.

So svojimi susedmi prorok Muhammad udržiaval dobré vzťahy a odkazoval muslimom, aby dbali na svojich

susedov, znášali sa navzájom, pomáhali si a v núdzi sa podporovali.

Jednu z vlastností proroka Muhammada bola, že rešpektoval názor každého bez ohľadu na jeho spoločenské postavenie či bohatstvo. Keď niekto pred ním hovoril, nechal ho dokončiť a až potom niečo k tomu dodal, pokiaľ mal na to dôvod. Vždy sa usiloval všetko vystihnúť najvýstižnejšími slovami a nikdy nerozprával viac, ako bolo potrebné. Vždy sa snažil, aby jeho slová mali čo najlepší dopad na počúvajúceho a aby nikomu nimi neublížil. Neznášal ohováranie a nenávisť. Vždy, keď sa dozvedel o niekom, že schybil, pokiaľ to neškodilo verejnému záujmu a dotýčny si uvedomil chybnosť svojho konania, zabudol na celú vec a prikázal muslimom, aby o tom nehovorili. Ak chcel prorok niekoho upozorniť na chybnosť jeho konania a bol okrem nich prítomný aj niekto iný, vždy hovoril v množnom čísle a nikdy nespomenul dotýčného človeka menom. V takom prípade vždy začal vetou: „ Niektorí ľudia ... „. Prorok Muhammad (požehnanie a mier s ním) sa nikdy nepomstil nikomu za to, že mu ublížil, vždy odpúšťal a hovoril, že Boh najvyšší je odpúšťajúci a nemá rád tých,

ktorí ľudom nedokážu odpustiť ich chyby (pokiaľ to neohrozovalo spoločnosť ako takú). Čo však proroka dokázalo vždy rozhnevať, bolo porušenie hraníc a zákonov stanovených Bohom. Jeden z prorokových výrokov sa zaoberá práve otázkou priestupku verejného charakteru, keď raz vysoko postavená žena z istého arabského kmeňa niečo ukradla, bolo jej to dokázané a ona spĺňala všetky podmienky pre uplatnenie trestu odseknutia ruky. Vtedy sa predstavitelia tohto kmeňa chceli vyhnúť hanbe, ktorá by ich postihla a tak poslali k prorokovi Zajda, ktorý bol jedným z najbližších prorokových ľudí. Keď Zajd začal s prorokom hovoriť o tom, aby jej zmiernil trest prorok mu povedal: „Chceš sa prihovoriť za porušenie zákona, ktorý Allah najvyšší stanovil ?!“ Potom prorok vstal a povedal: „Veru, tých, ktorí boli pred vami vyhubilo to, že keď u nich kradol urodzený, nechali ho (a nepotrestali pre jeho postavenie) a keď kradol (niekto) slabý, toho potrestali. Prisahám na Allaha, že keby Fátima, dcéra Muhammada (prorokova dcéra) ukradla, dal by som jej odseknúť ruku.“ Prorok Muhammad mal vždy jasnú a príjemnú tvár a vo svojom srdci mal miesto pre každého. K ľudom sa prihovárал s

úctou a ak ho niečo rozhnevalo, otočil hlavu, aby ho nik nevidel nahnevaného a zamračeného. Trpezlivosť bola uňho vlastnosťou, ktorou ho Boh najvyšší obdaril. Jedného dňa, keď prorok Muhammad sedel medzi svojimi spoločníkmi, prišiel k nemu cudzí muž a požiadal ho, aby mu niečo dal. Prorok Muhammad mu dal všetko, čo mal pri sebe a povedal mu: „Brat môj, správal som sa k tebe dobre a uštedril som ti ?.“ Muž zopakoval prorokovi niekoľko krát vetu: „Nesprával si sa ku mne dobre a ani si mi neuštedril. Prorokovi spoločníci už takúto drzosť a nevd'ačnosť nevydržali a postavili sa proti nemu. Prorok im povedal: „Nechajte ho“. Zobral ho so sebou do svojho domu a pridal mu ešte viac k tomu, čo mu dal predtým. Potom sa ho spýtal: „Brat môj, správal som sa k tebe dobre a uštedril som ti ?.“ Muž odpovedal: „Áno, správal si sa ku mne dobre a uštedril si mi, nech si požehnaný ty i tvoja rodina i rod“. Prorok mu nato povedal: „Teraz, keď vyjdeme von k mojim spoločníkom, zopakuj pred nimi to, čo si mi povedal, aby si ich udobril“. Keď potom vyšli spolu, prorok povedal pred svojimi spoločníkmi: „Môj brat povedal tak a tak, načo muž odvetil: áno“. Keď sa muslimovia, ktorí sedeli

u proroka utíšili, prorok im povedal: „Ja a tento muž sme ako muž, ktorý má ťavu a tá mu ušla. Spoločníci tohto muža jeho ťavu sledovali, ale nechali ju utiecť ešte ďalej. Nato muž povedal svojim spoločníkom: Ľudia, nechajte ma s mojou ťavou, ja si s ňou viem poradiť“. Keď ju nechali, muž zodvihol trochu trávy zo zeme a otrčal ju smerom k ťave, až pokým sa ona postupne nepriblížila, aby jedla z jeho ruky. On ju potom chytil a nasadol na ňu. A tomuto príbehu sa podobám aj ja i tento muž. Keby ste boli k nemu prišli a zabili ho alebo mu ublížili, boli by ste sa dostali do pekla.“ Prorok (požehnanie a mier s ním) bol vzorom pre muslimov vo svojej dobe, ale i pre muslimov, ktorí žili po jeho smrti, nasledovali ho a ktorí ho budú ďalej nasledovať. Vždy ho zarmútilo, keď videl niekoho, kto neuveril v jeho poslanstvo i napriek tomu, že pravda, s ktorou prišiel, bola jasná a zreteľná. Vedel, aký osud čaká ľudí, ktorí v jeho poslanstvo a v existenciu i jedinosť Boha najvyššieho neuverili a bol z toho smutný. Boh najvyšší mu v Koráne zoslal, aby nesmútil a nermútil sa pre ľudí, ktorí neveria, pretože jeho úlohou na tomto svete je oznámiť ľuďom božie poslanstvo a naučiť muslimov zásady islamu. Boh najvyšší vložil každému

človeku rozum, ktorým má premýšľať a srdce, ktoré mu má ukázať cestu k jeho Stvoriteľovi a každý sa má rozhodnúť sám, akou cestou pôjde. Avšak človek ktorý má slobodu výberu, bude nakoniec znášať aj dôsledky tohto svojho výberu, či už to bude zlé, alebo dobré rozhodnutie. Prorok Muhammad sa vo svojom živote riadil zásadami viery, ktorá mu bola zoslaná. Odkazoval muslimom, aby si pomáhali, podporovali sa, čestne a dobre sa k ľuďom správali. Aby nezabudli na svoje náboženské povinnosti a vždy, keď sa budú tešiť z pozemského života, nech spomenú na život budúci a na deň súdny.

Prorokova smrt'

Keď prorok Muhammad zomrel, z obrovského finančného podielu, ktorý mu prislúchal, nezanechal po sebe nič. Za svojho života všetko rozdal chudobným a ľuďom, ktorí to potrebovali. Zanechal po sebe len jeden pozemok, ktorý mal zabezpečiť obživu pre jeho manželky a svoju výzbroj, ktorú mal v zálohe u židovského obchodníka, aby mohol za to kúpiť jedlo pre svoju rodinu.

Skromne žil, skromne skončil svoju púť pozemského života, posledný prorok, ktorého Boh najvyšší zoslal ľuďom. Prorok, ktorý o svojom poslaní povedal:

„Bol som poslaný, aby som dovŕšil tie najvznešenejšie správania.“

Boh najvyšší, prv než povolal svojho proroka k sebe, zoslal jeho prostredníctvom posledný verš muslimom, v ktorom sa hovorí:

„Dnes som vám zdokonalil vaše náboženstvo, dovíšil som nad vami Moje dobrodenie a zvolil Som vám islam ako náboženstvo.“

Kor'án (5:3)

Vysvetlivky

(1): Prorok Muhammad mal niekoľko manželiek, čo Kor'án muslimovi povoľuje. Kor'án povoľuje muslimovi mať štyri manželky súčasne, čo v tom čase predstavovalo obmedzenie v tom smere. Muži sa pred islamom ženili neobmedzene a naraz mali niekoľko desiatok manželiek, čo islam obmedzil na štyri manželky. (Prorok mal výnimku v tom, že pred zoslaním verša, ktorý túto skutočnosť limitoval, mal deväť manželiek. Boh najvyšší, aby ženám neodoprel tú poctu a česť byť manželkou proroka Muhammada to povolil tým, ktoré chceli zotrvať v manželskom vzťahu s prorokom s podmienkou, že sa po ňom už nikdy nevydajú, na čo všetky pristúpili). Podmienkou toho, aby islam dovolil niekomu oženiť sa druhýkrát za trvania prvého manželstva je, byť spravodlivým ku všetkým svojim manželkám a neuprednostniť jednu pred druhou v niečom. To znamená, že po druhom či treťom sobáši si muž musí tak zorganizovať svoj život, aby dával jednej presne toľko koľko druhej, pričom prvá manželka má právo na rozvod, pokiaľ by s druhým manželstvom svojho manžela

nesúhlasila alebo sa cítila týmto manželstvom ukrátená vo svojich právach.

(2): Jedna z prorokových manželiek, s ktorou sa oženil po Chadižinej smrti.

(3): Prorok vždy dbal na city svojich manželiek, a preto málokedy vychvaľoval jednu pred druhou, iba ak za nejakým konkrétnym cieľom, a to najmä preto, aby v nich nevyvolal žiarlivosť voči sebe.

(4): V poslanstve proroka Muhammada.